

Thriller van het jaar.

sicario

Breng een knijptang mee: de openingsscène van de steengoeie thriller 'Sicario', waarin een SWAT-team onder leiding van FBI-agente Kate Macer (Emily Blunt) een afgelegen huis binnenvalt en een macabere ontdekking doet, zal u vastnagelen op uw stoeltje. Wat u ziet, is filmisch briljant, een heuse masterclass in fotografie en montage, maar wat die scène helemaal áf maakt, is de muziek van de IJslandse componist Jóhann Jóhannsson – spookachtige, tot diep in het merg doordringende, steeds luider wordende droneklanken die de komst van verschrikkelijk onheil aankondigen. Twee mannen trekken de jonge agente vervolgens steeds dieper mee in een wereld die doordrongen is van de stank van doem, dood en demonen: Matt Graver (een als immer uitmuntende Josh Brolin), een overheidsagent die al een tijdje jacht maakt op een Mexicaanse drugsbaron, en Alejandro (de fantastische Benicio Del Toro), een raadselachtige kerel die Kate een ominieuze waarschuwing meegeeft: 'You will doubt everything we do.' Wat er op papier moet hebben uitgezien als een vrij traditionele flikken-jagen-op-drugslord-film, krijgt door de bijna perfecte regie van Denis Villeneuve ('Incendies', 'Prisoners', 'Enemy') en de magnifieke fotografie van grootmeester Roger Deakins ('No Country for Old Men', 'Skyfall') de bijna ondraaglijke intensiteit van een nachtmerrie. De ultrabeklemmende helikopterbeelden van de agenten die de Amerikaans-Mexicaanse grens oversteken en Juárez binnenzoeven – een Mexicaans kalifaat waar onthoofde lijken aan viaducten bungelen – deden ons qua dreigend atmosfeergehalte zelfs terugdenken aan de mariniers die in 'Aliens' met de geweren in de aanslag het aliennest op LV-426 binnendringen. Villeneuve, door Brolin omschreven als 'die getormenteerde Frans-Canadese dichter', begint rond deze tijd aan het vervolg op 'Blade Runner'. Als iemand het origineel van Ridley Scott kan evenaren, dan hij wel.